

Horornas historia - Bella Lunds blogg, en 45 årig Sensuell Qvinnlig Konsult
LAGEN RUTTNAR I DET LAND DÄR STATEN STYRS AV RÖVARBAND
Av Jan-Ola Gustafsson

Här kommer ett litet utdrag ur den faktsäckade och dessvärre sanna "thrillern" som heter "Makten, Männen, Mörkläggningen" av Deanne Rauscher och Janne Mattsson. Den här utomordentligt intressanta boken borde alla läsa som är intresserade av hur Sverige styrs bakom kulisserna av politiker och andra höjdare med bisarra sexuella böjelser som ska tillfredsställas på bekostnad av underåriga eller människor som i många avseenden är sårbara på olika sätt och därigenom lätta att utnyttja på det mest skamlösa vis. Den bifogade länken här nedan kommenterar boken och dess budskap och ingenting har egentligen ändrat sig i den här branschen sedan 1976 då de beskrivna händelserna utspelades. Den sexualkommersiella verksamheten är fortfarande stark och livaktig med många av landets ledargestalter som kunder eller "brukare" för att använda ett populärt begrepp i politiska och förvaltningsanknutna kretsar. Om inte känslan för rätt eller fel finns i de nämnda sammanhangen - är det då underligt att ledande kretsar behandlar t ex viktiga politiska, juridiska och ekonomiska ärenden på samma nonchalanta sätt?

Kom ihåg ordspråket LAGEN RUTTNAR I DET LAND DÄR STATEN STYRS AV RÖVARBAND!

Jan-Ola Gustafsson

Bella Lunds blogg, en 45 årig Sensuell Qvinnlig Konsult

[Bordellhärvan 1976 - en del av horornas historia](#)

Hur var det att sälja sexuella tjänster på 70 talet? Kommer ni ihåg en av den tidens stora skandaler - bordellhärvan? Det affären mörkläggs fortfarande trots att det gått över 30 år! Och vill ni höra historien om kunden som ville att hans Lucia skulle ha ett brinnande stearinljus i häcken. För av historien om horor kan vi lära oss mycket...

Vi börjar med bordell härvan som inleddes när "bordellmamman" Doris Hopp arresterades och ställdes inför rätta, anklagad för koppleri år 1976.

Det blev en stor skandal när rykten om vilka hennes kunder var spreds genom storstaden. Jag tycker inte att det är så upprörande att politiker, kändisar m.m anlitar sexuella tjänster, de har behov av intrigiteten de kan få hos oss. Men om de samtidigt för en politik mot oss så kan jag nästan spy åt dubbelmoralen.

Det som däremot är upprörande med hela bordellhärvan är att Doris Hopp hade flera minderåriga flickor som jobbade för henne. Småflickorna var attraktiva på könsmarknaden, de drog in stora summor och Doris Hopp ringde ofta till det behandlingshem där de bodde för att anlita dem. Det är också en skandal att i rättegången mot Doris Hopp så tvangs sexsäljare att offentligt schavottera med sina namn. Kunderna däremot tvangs aldrig att vittna och benämndes endast "kund 1", kund 2" osv.

Med det är klart de var ju bara horor och små barn, människor man kan trampa på och förnedra utan att någon reagerar... medan deras kunder var kända personer inom nöjesvärlden, affärsmän, läkare, mediafolk, flera politiker i riksdagen, två

landshövdingar, flera ministrar, militärer i ytterst känsliga positioner - en civilingenjör, en överste och en överstelöjtnant, en ledamot i Rikspolisstyrelsens ledning, en rotelchef inom Stockholmspolisen, ja, till och med en åklagare och som extra krydda en riksdagskvinna.

Namnen kommer såväl från bordellmammans anteckningar, intervjuer med sexsäljare, som polisens spaning och blev delvis offentliga när journalisterna Deanne Rauscher och Janne Mattsson kartlade hela affären och år 2004 skrev boken "Makten, männen, mörkläggningen".

Historien blev på nytt lite aktuell idag när Jan Eklund [på DN Kultur](#) skriver om författaren och journalisten Anders Isaksson nya bok: "Ebbe - Mannen som blev en affär". Anders Isaksson berättar om narren vid Palmes hov, Ebbe Carlsson, PR geniet som användes flitigt som medietorped och politisk mörkläggare, när partiets intressen hotades och i artikeln kommer bordellhärvan upp:

"Det var Ebbe som hjälpte Olof Palme att dementera uppgifterna att Geijer gick till prostituerade och hade klassats som en säkerhetsrisk av rikspolischefen Carl Persson. Det tvingade DN, som i princip hade rätt, till en förnedrande offentlig ursäkt. Och den så kallade bordellhärvan lades till handlingarna. ... Man rörde inte regeringen Palmes hemligheter ostraffat. Och pressen fick kalla fötter. Det var en del av tidsandan."

Det finns mycket att lära sig av den här historien och det tragiska är att jag inte tror samhället har lärt sig något av det, i alla fall inte när det kommer till hur sexsäljarna behandlades eller hur media och rättsväsendet hanterar affären.

Den historia som finns kring hur sexsäljare har behandlats i Sverige är heller inte speciellt väl dokumenterad. Horornas historia är viktig och ska inte glömmas bort.

Jag är därför glad över att presentera dagens gästbloggare Christina Persson. Hon har varit sexarbetare i närmare 20 år. I dag har hon dragit sig tillbaka till ett lugnt familjeliv omgiven av make, barn och barnbarn.

På mitten av 70 talet så var hon aktiv och tillsammans med bl.a. Lillian Andersson var hon med och startade Sexualpolitisk Front, vår första sexarbetarorganisation här i Sverige.

Hon skrev en artikel för några år sedan om hur det var att sälja sexuella tjänster på 70 talet och om den beryktade bordelhärvan. Jag är glad och tacksam över att Christina låter mig publicera artikeln här på bloggen. Tack Christina!

Att få en beställning till Riksdagshuset var en bra affär

Aldrig trodde jag att jag skulle sitta här och skriva dessa rader i dag. Nästan 30 år efteråt. Liksom alla andra trodde jag att historien skulle vara begravd för all framtid.

Nu har Deanne Rauscher tillsammans med den nyligen avlidne journalisten Janne Mattsson börjat gräva i det förflutna. Säkert kan detta fortfarande skapa irritation, för att uttrycka det mildt, i maktens korridorer.

Själv var jag sexsäljare i Stockholm under hela 70-talet. Jag känner så väl igen bilden av Stockholms massageinstitut, porrklubbar och poseringsateljéer som boken berättar om. Flickan med sina boaormar, de nämnda husägarna och de välkända adresserna.

Även jag började min karriär på ett massageinstitut av samma typ som boken talar om.

Vi var fyra flickor som arbetade i två skift för en så kallad lägenhetshallick. Ganska snart öppnade jag eget och drev min egen ateljé. Det fanns flera hundra andra flickor som gjorde detsamma. Inga i boken beskriver träffsäkert hur lättsamt man tog på dessa massageinstitut. Kunderna sökte upp oss via annonser i dagspressen eller på rekommendation. Så fanns det några som föredrog att använda sig av en säker mellanhand. Det var här som den så kallade bordellmamman, Doris, kom in i bilden. Hon skulle borga för diskretion. Alla visste vem hon var. Jag föredrog dock att arbeta ensam.

En sak som förvånade fler än mig var att många av männen som kom ifrån samhällets högre sfärer sökte upp oss horor helt öppet. De verkade inte alls bry sig om ifall någon såg dem komma och gå i dörren till min ateljé. I efterhand tror jag att de kände sig säkra med oss. Vi stod så långt under dem att de alltid skulle gå fria. Vår trovärdighet var lika med noll.

Samtal ringdes emellan oss flickor, vi skickade kunder emellan oss. Dessa samtal spred samtidigt ryktena för dagen, vad en visste kände alla snart till.

Jag minns när det första gången ringde en kvinna till mig för att göra en förfrågning. Kunde jag skaffa fram en mycket ung flicka? Jag förklarade att jag arbetade ensam och inte längre kunde kallas flicka, men hon insisterade. Kunden det gällde var en av männen som pekas ut i Deanne Rauschers och Janne Mattssons bok. Det var första gången jag hörde hans namn i horkretsar men inte den sista. Det fanns nog ingen i branschen som inte kände till toppolitikerns påstådda smak för underåriga. Själv träffade jag aldrig mannen då jag befann mig på fel sida om 20-strecket. Men med så mycket rök finns det vanligen en eld någonstans.

Nu var han inte ensam prominent gäst i Stockholms prostitutionsbransch. Jag själv hade flera riksdagsmän, några kända skådespelare, en känd generaldirektör och diverse andra välkända personer i min egen kundkrets. En stamkund var byråchef på statens materielverk, en annan hög tjänsteman inom Hörselfrämjandet. Den senare var ett problem då han hela tiden

återkom till sin önskan att bli sexuellt stympad. Han hade alltid med sig en mattkniv och en burk att lägga organet i. Efteråt tänkte han sig ett lesbiskt förhållande med mig.

De i samhället inflytelserika och respekterade människors oräddhet att blotta sig berodde nog delvis på att synen på att köpa sex var annorlunda då. En kund skrev och beskrev exakt vilken sorts behandling han ville ha. Det ingick en luciasång samt ett brinnande stearinljus i häcken. Hans önskemål var kanske inte konstigare än många andra och han skrev på det kända företagets tjänstepapper. Nu stupade förslaget på min obefintliga sångröst.

Att få en beställning till Riksdagshuset var en bra affär. Det tyckte alla. De bodde ju över hela veckor utan sina familjer och de betalade bra. Självt reste jag inte runt, inte ens till Riksdagshuset. Mina kunder fick komma till mig, och lustigt nog kom de jag säkert kände igen, med ett undantag (en kommunalpolitiker som var sosse), från centerpartiet.

Jag minns när polisen häktade Doris. Hela stan tycktes hålla andan. Vad händer nu? Alla i branschen hade åtminstone en aning om vilka kunder hon hade. Rättegången blev som väntat. En snabb locket-på-affär.

Eftersom det framkommit i utredningen någonting vi redan visste: att det förekom mycket unga flickor i hennes "förmedlingsstall", så väntade i alla fall jag på att de som utnyttjat dessa skulle ställas till svars. Jag var naiv nog den gången att tro att så skulle ske. Barnprostitution var lika olagligt och lika vidrigt då som nu. De här flickorna var dessutom sköra. Doris plockade upp dem på ett ungdomshem för unga flickor. Även detta var allmänt känt i branschen.

Men nej.

De kunder som hade den här smaken hade tillräckligt höga poster för att tysta ner det hela. I protokollen kallades kunderna inte vid namn utan fick siffror. Kund 1, Kund 2 etc. Detta för att de inte skulle kunna identifieras.

Bordellmamman teg.

Det sades att hon fått så mycket blommor till häktet att det blivit trångt om plats. Hon visste ju om att hon efter muck hade en del arbetsfria inkomster som väntade. De här kunderna hade råd att betala för tystnaden.

Jag läser om bordellen på Styrmansgatan 13 med blandade känslor. Mariette, som hon kallade sig, var den som gick runt bland oss flickor som jobbade på egen hand i värvningssyfte. Bordellen skulle gå runt kopplerilagen genom att varje flicka skulle köpa sin egen lägenhet. Jag blev intresserad och gick husesyn, och det verkade bli mysigt. Så jag fortsatte till ett informationsmöte på hotell Sheraton. Där tog en av Sveriges mest beundrade advokater emot och förklarade hur den kunde vara laglig. Jag insåg att detta

projekt var en medveten bluff. Hur hade de tänkt sig att flickorna skulle kunna sälja sina lägenheter den dag de ville byta arbetslokal eller rentav yrke? Vem köper en etta i en bordell?

Annars nämns i boken ungefär samma namn som det skvallrades om då. En partiledare var engångskund hos mig. Ytterligare ett par personer som figurerar i boken var stamkunder hos mig.

Jag hade för övrigt en trägen kund ifrån Solnapolisen som genom att hota att ta ifrån mig mina barn tvingade sig på mig i över ett års tid. Sådant var relativt vanligt.

När DN tryckte den nu ökända artikeln så tänkte jag att äntligen kommer någon att börja gräva i det här. Men tidningen fick backa, och det var det. Därför känns det bra att någon äntligen försöker gå till botten med det som hände den där gången.

Christina Persson

Mer information om bordellhärvan

Jag har hittat två artiklar som beskriver bordell härvan på ett bra sätt. I Erik Rodenberg artikel "[Sanningen som inte fick komma fram](#)" kan du få en bra sammanfattning av det hela och i Kerstin Alfredsson artikel "[Mörkläggningen – så gick den till](#)" beskrivs hur makthavarna mörklade hela affären.

I tidningen Världen Idag kan man hitta [en lång rad av artiklar](#) om ämnet där saker avslöjas som vanlig media varit helt tyst om och som man inte vågat skriva om.

Men en fristående tidning med inriktning på samhällsbevakning utifrån ett kristet perspektiv vågar tydligen, hmmm.

I [en artikel från i somras](#) berättar man att en jurist hade fått i uppdrag att undersöka om det finns möjlighet för de drabbade att få ersättning. Om dessa kvinnor som då var minderåriga, ännu inte fått något skadestånd eller någon brottsofferersättning så är det verkligen skandalöst.

Böcker

[Ebbe - mannen som blev en affär](#)

Isaksson, Anders

Inbunden. Bonnier Fakta 2007.

ISBN: 9185555037 / 91-85555-03-7

EAN: 9789185555031

[Makten, männen, mörkläggningen : historien om bordellhärvan 1976](#)

Deanne Rauscher och Janne Mattsson

Inbunden. Vertigo förlag 2004-09.

ISBN: 9185000221 / 91-85000-22-1

EAN: 9789185000227